

25462 LLEI 54/1980, de 5 de novembre, de modificació de la Llei de mines, amb especial atenció als recursos minerals energètics. («BOE» 280, de 21-11-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

U. Queden exclosos de la secció C) de l'article tercer de la Llei de mines de vint-i-u de juliol de mil nou-cents setanta-tres, i passen a constituir una nova secció, denominada D), els carbons, els minerals radioactius, els recursos geotèrmics, les roques bituminoses i qualssevol altres jaciments minerals o recursos geològics d'interès energètic que el Govern acordi incloure en aquesta secció, a proposta del ministre d'Indústria i Energia, amb l'informe previ de l'Institut Geològic i Miner d'Espanya.

Dos. Quan ho exigeixin les necessitats de l'economia o de la defensa nacional, el Govern, a proposta del ministre d'Indústria i Energia, amb l'informe previ del de Defensa, en el segon cas, pot incloure a la secció D), mitjançant decret del Consell de Ministres, altres jaciments minerals i recursos geològics.

Tres. Els preceptes de la Llei de mines, de la Llei de foment de la mineria i les seves respectives disposicions complementàries que facin referència a la secció C) s'entenen igualment aplicables a la secció D), sens perjudici de les excepcions que per a aquesta estableix aquesta Llei.

Article segon.

U. La declaració de zona de reserva per a un o diversos recursos de la secció D) afecta els recursos sobre els quals aquella versí, encara que estiguin situats dins dels perímetres corresponents a sol·licituds o títols existents de permisos d'explotació, sempre que es produeixi alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que l'objecte d'aquestes sol·licituds o títols no sigui precisament el recurs objecte de la reserva.
- b) Que els treballs d'exploració, investigació o explotació no s'encaminin a la recerca o aprofitament de recursos de la secció D).
- c) Que, fins i tot en cas que les sol·licituds, títols o treballs versin sobre recursos de la secció D), les activitats no s'estiguin portant a terme d'una manera efectiva; s'entén com a tal que els treballs no siguin adequats en mitjans tècnics, econòmics i socials a la importància dels recursos de l'àrea i al seu aprofitament racional.

Dos. Una vegada declarada la zona de reserva per a un o diversos recursos de la secció D) el Ministeri d'Indústria i Energia ha de confeccionar, en un termini no superior a sis mesos, una relació de les sol·licituds o títols compresos en aquesta zona que no resultin afectats per la reserva, perquè no hi concorren cap de les circumstàncies especificades als apartats a) i b) d'aquest article. El Ministeri esmentat ha d'informar l'adjudicatari de la zona de reserva, a sol·licitud seva, dels casos concrets del seu interès que preveu l'apartat c), tenint en compte el que disposa l'article sisè, dos, de la Llei de mines. Tot això sens perjudici que sobrevingui l'afecció si alguna de les circumstàncies esmentades es produeix ulteriorment.

Article tercer.

U. Quan es produeixin les circumstàncies a què fa referència el punt c) de l'article anterior, l'Estat pot aprofitar per si mateix el recurs o recursos de la secció D) o cedir-ne l'aprofitament per qualsevol de les modalitats que preveu l'article onze de la Llei de mines. Per això és

necessari que, una vegada elaborat el programa de treballs pel Ministeri d'Indústria i Energia i invitat amb les garanties jurídiques suficients el titular del permís o la concessió a realitzar-lo per si mateix o per una tercera persona hagi manifestat la seva renúncia a aquest dret o deixi d'exercir-lo en el termini que se li indiqui.

Dos. En cas que l'Estat porti a terme directament els treballs relacionats amb la reserva o els cedeixi a tercers, les condicions per aplicar han de ser, com a mínim, les fixades en el programa a què es refereix el paràgraf anterior. Els titulars de permisos o concessions tenen dret a ser indemnitzats, d'acord amb la Llei i el Reglament d'expropiació forçosa.

Article quart.

Declarada una zona de reserva a favor de l'Estat i acordada la forma de dur a terme els treballs, l'Administració ha d'iniciar els tràmits necessaris perquè aquells comencin en el termini màxim de dotze mesos, comptats a partir de la data d'inscripció de la reserva en el llibre registre a què fa referència l'article novè de la Llei de mines. Aquest termini pot ser prorrogat per sis mesos, en el cas que l'adjudicació de la reserva es porti a terme mitjançant concurs públic o consorci. L'incompliment d'aquests terminis comporta, de manera automàtica, l'aixecament de la zona de reserva.

Article cinquè.

U. En zones de reserva a favor de l'Estat per a recursos de la secció D) es poden sol·licitar permisos d'exploració, permisos d'investigació i concessions directes d'explotació per a recursos d'aquesta mateixa secció diferents dels que van motivar la reserva o per a recursos de la secció C).

Dos. Les superfícies compreses dins el perímetre d'una zona de reserva a favor de l'Estat, proposada o declarada, o de perímetres corresponents a permisos d'exploració, permisos d'investigació o concessions d'explotació sol·licitats i atorgats per a recursos de la secció C) es consideren franques per als recursos de la secció D).

Article sisè.

Es consideren estructures subterrànies, a més de les definides a l'article vint-i-tres de la Llei de mines, les artificialment creades que siguin aptes per emmagatzemar productes minerals o energètics o acumular qualsevol forma d'energia.

Article setè.

Per a una mateixa superfície es poden atorgar diferents permisos o concessions, quan es tracti de diferents recursos de la secció D).

Article vuitè.

U. Abans que s'atorguin permisos o concessions per a qualsevol recurs de la secció D), el Ministeri d'Indústria i Energia ha de declarar la compatibilitat o incompatibilitat dels treballs programats respecte als relatius a altres drets miners existents dins el mateix perímetre, de conformitat amb el que estableix la Llei de mines.

Dos. Declarada, si s'escau, la incompatibilitat, el Ministeri d'Indústria i Energia, amb l'audiència prèvia dels interessats, ha de determinar la prevalença que escaigui entre els treballs incompatibles, atenent raons d'interès general i utilitat pública, sens perjudici del dret a ser adequadament indemnitzat que assisteix el titular dels drets miners existents que hagin resultat afectats.

Article novè.

U. L'expedient d'un permís d'investigació per a recursos de les seccions C) o D) ha de ser resolt en el ter-

mini de vuit mesos, a comptar de la data en què es declari definitivament admesa la sol·licitud.

Dos. Transcorreguts els vuit mesos sense que hi hagi hagut acord, el sol·licitant pot requerir l'Administració perquè es pronunciï expressament en el termini de dos mesos.

Tres. Qualsevol resolució definitiva ha de ser motivada.

Article deu.

U. El concurs públic a què es refereixen els articles trenta-nou i cinquanta-tres de la Llei de mines s'ha de convocar en un termini inferior a tres mesos, comptat a partir del moment en què qualsevol interessat ho sol·liciti.

Dos. En cas d'aixecament d'una zona de reserva a favor de l'Estat, l'Administració ha de convocar el concurs a què es refereix el paràgraf anterior, en el termini de sis mesos comptats a partir de la declaració del terreny com a franc, i els drets de la reserva es mantenen fins a la resolució del concurs.

Article onze.

Les referències a longituds establertes als articles setanta-sis, dos, de la Llei de mines vigent, i noranta-nou, u, del seu Reglament es refereixen, a partir de la promulgació d'aquesta Llei, al meridià de Greenwich. S'hi han d'adoptar la projecció universal transversal de Mercator (UTM) i la distribució de fusos i zones internacionals. Com a el·lipsoide de referència s'ha d'utilitzar l'internacional de Hayford (Madrid, mil nou-cents vint-i-quatre), datum europeu (Postdam, mil nou-cents cinquanta) i meridià de Greenwich com a origen de longituds.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

El Govern, en el termini màxim d'un any, ha de promulgar un estatut del miner i elaborar un pla per a la dignificació i la millora de l'hàbitat miner, tenint en compte, entre altres, els aspectes a què es refereix la disposició addicional de la Llei sis/mil nou-cents setanta-set, de quatre de gener, de foment de la mineria.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Les activitats d'exploració, investigació, explotació, tractament i benefici de recursos de la secció D) es declaren prioritàries als efectes que preveu la Llei de foment de la mineria.

Segona.—El Govern, en el termini d'un any, ha de remetre a les Corts Generals un projecte de llei de modificació del cànon de superfície, establert a la Llei de foment de la mineria.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—Els titulars de permisos o concessions sobre recursos de la secció C) que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no estiguin investigant o aprofitant algun dels recursos de la secció D), disposen del termini d'un any per sol·licitar els permisos d'exploració o d'investigació corresponents, o la concessió d'explotació, segons els casos, per al recurs o recursos de la secció D), l'existència dels quals sigui presumible o provada dins el mateix perímetre que correspon als seus títols respectius. Si en aquest termini no exerceixen aquest dret, s'entén que hi renuncien, i, des d'aquest moment, l'Estat pot realitzar, si no ho ha efectuat amb anterioritat, la inscripció de proposta de declaració de zona de reserva per a un o diversos recursos de la secció D). Transcorreguts sis mesos des del moment anterior sense que l'Estat realitzi aquesta inscripció, el terreny queda franc per als recursos esmentats.

Segona.—Els titulars de permisos d'investigació o de concessions d'explotació de recursos de la secció C) que,

a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estiguin investigant o explotant algun recurs de la secció D), han de presentar al Ministeri d'Indústria i Energia, en el termini de sis mesos, una memòria que inclogui els treballs efectuats fins a la data, els resultats obtinguts, l'estat actual de les activitats i el programa de treballs que s'han de realitzar. A la vista d'això, la Direcció General de Mines i Indústries de la Construcció ha de consolidar els títols corresponents o ha de procedir en la forma establerta als articles cinquanta-vuit i setanta-tres de la Llei de mines, segons que es tracti de permisos d'investigació o de concessions d'explotació, respectivament.

Tercera.—En cas que, per aplicació del que preveu l'article primer d'aquesta Llei, el Govern hagi acordat la inclusió en la secció D) de nous jaciments minerals i recursos geològics, els sol·licitants o titulars de permisos o concessions existents per a aquests jaciments i recursos tenen els mateixos drets i terminis que s'inclouen en les disposicions transitòries primera i segona d'aquesta Llei. Els terminis esmentats s'han de comptar a partir de l'acord d'inclusió.

Quarta.—A les zones de reserva a favor de l'Estat, proposades o declarades, existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els és aplicable el que preveu l'article quart d'aquesta, llevat del termini, que en comptes de dotze mesos és de vint-i-quatre, comptat a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Cinquena.—Totes les quadrícules mineres que comprenguin terrenys inclosos dins el perímetre de demarcació de permisos d'exploració, permisos d'investigació o concessions d'explotació atorgats d'acord amb les legislacions anteriors, o referits al meridià de Madrid, es consideren no registrables i els espais francs que comprenguin s'han d'atorgar, com a demesies, als titulars de les concessions d'explotació els terrenys de les quals estiguin totalment o parcialment situats dins la mateixa quadrícula o dins les contigües. Tot el terreny franc es pot atribuir a un sol dels concessionaris o es pot dividir entre dos o més, segons la conveniència tècnica de l'explotació i els avantatges socials i econòmics que ofereixin els concessionaris.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, cinc de novembre de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

25463 LLEI 55/1980, d'11 de novembre, de forests veïnals de mancomú. («BOE» 280, de 21-11-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

Es regeixen per aquesta Llei les forests de naturalesa especial que, amb independència del seu origen, pertanyin a agrupacions veïnals en la seva qualitat de grups socials i no com a entitats administratives i siguin aprofitades consuetudinàriament de mancomú pels membres d'aquelles en la seva condició de veïns.